

Bērni uz sniega

Bērni uz sniega ir kā dancojošas sveces liesmiņas. Tie nemierīgi tramdās vai līgani kustas, aši cilpo vai mierīgi grozās. Tāpat kā sveces liesmiņa, katrs bērns ir savādāks. Daži skrien pa sniegu ar neviltotu prieku acīs un sārtiem vaigiem, citi sēž un mierīgi noskatās, kā sniegpārslīņas laižas savā trakajā dejā. Vieni izbaudīs elpu aizraujošo ātrumu, braucot lejā no kalna ar slēpēm, bet otri paliks mājās, lai uztaisītu sniegavīru savā pagalmā, un būs priecīgi satraukti, liekot oranžo burkāna degunu tajā. Kāds dejos sniegpukenī, ņemot sniegpārslīņas mutē līdz elpas trūkumam, cits dos priekšroku eņģeļišu taisīšanai sniegā.

Neatkarīgi no tā, ko kāds izvēlas darīt, visus šos bērnus vieno īsts, neviltots prieks. Ko tādu nav iespējams nopirkt veikalā vai notēlot. Nevienam sajūtu, emociju, iekšējo vērtību nevar nopirkt par naudu. Dienas beigās tikai šim ir nozīme, nevis tam, kā tu gērbies, cik daudz tev ir naudas, tam, kā tu izskaties. Domājot, ka materiālās lietas dzīvē ir galvenās, tu nevarēsi būt laimīgs, jo visu laiku gribēsi to, kā tev nav. Tāpēc izvēloties, ko tu gribi darīt vienu savas dzīves dienu vai pat visu savu atlikušo mūžu, ir svarīgi izvēlēties to, kas tev rada prieku, degsmi acīs, motivāciju izbaudīt dzīvi līdz pilnībai.

Īpaši viegli ļauties prieka burvībai ir ziemā, jo sniegs, sniegpārslīņas, vaigos kniebjošais sals, apsarmojušie koki, apledojušie ceļi un skaistās debesis kopā veido neticami brīnišķīgu ainavu kā ziemas karaļvalstī un ļauj atkal ieraudzīt skaisto dzīvē. Ne visiem izdodas tik ātri atbrīvoties no ieraduma skatīties negatīvi uz lietām, bet vajag mēģināt just prieka siltumu, kas ieplūst ķermenī, atmetot negatīvo enerģiju.

Tāpēc es domāju, ka bērni uz sniega ir diezgan lielisks skats, jo parāda dažiem pieaugušajiem, kā iemācīties priecāties savā nogurdinošajā ikdienas rutīnā.